

Aug. lib. 1. de gratia. c. 19. 7.
 Apol. lib. 1. c. 9. lib.
 12. q. 33. et alibi dicit
 quoniam difficultas satis est

129

1^a lus 2^a. classi 9^a continent propositiones hereticas.
 2^a fuit oleum satis contumescere, aliq. dicebat sacerdos viro sacerore
 3^a repudiat p^a vero causa fornicationis, ut Amb. dicebat,
 non aut hoc sacerdos firmans, aliq. opp^m sacerdos quidem uxori non viro
 ut Potentius contra quae sciپpuit D. Aug. in re hac. / aliq. neutri
 eorum sacerdos dixerunt. Unde Aug. 19. sup. matt. dicti plures p^m
 permisit pluriq^m sacerdos 2^a post repudiationem p^m. et 19. de
 fide et operib^m, in qui, in hac q^a propter difficultatem et dubitationem
 verbis huius non falli posse veritatem quodammodo facias quis.
 tū sequentib^m episcopib^m dubia hoc explicationem fecit ab ecc. q
 non sacerdos. hoc ita clavis est ex corī Pauli semina, ut probatione
 non egat. D. Aug. latē et exactē tractauit q^a hanc lib. de
 nupt. et con. / defensio. Am^m in monte. Lib. de bonis misericordiis
 et lib. ad Potentium. et ex illius semina probabo sanc veritatem
 tam ex sacris l*cais*. / .

Pos locus q^a sacerdotem veritatem est Pauli ad Rom. 7. et 1. cor. 7. cuius
 huc sunt verba. namque sub viro est mulier, vivente viro alli-
 gata est legi, si autem mortuus fuerit vir eius, soluta est a legi
 viri, iorū vivente viro vocabitur adultera, si fuerit cū alio viro,
 si autem mortuus fuerit vir eius, liberata est a legi viri, ut non
 sit adultera, si fecerit cū alio viro. et ad cori. / Mulier alli-
 gata est legi quanto q^a vivit, q^a si dormierit vir eius, liberata
 est a legi, cui autem vult rubat tū in domino. / expende
 verba Pauli: et ex illis elicias aperi hanc veritatem.

q^a si quis dicat Paulus non ad Rom. 7. non loqui in sensu
 proprio sed alio, ut ex precedentibus verbis constat, neq^m
 ergo hoc docere sed obierit. / Non ad cori. loquitur p^m et
 expedito ut idem docet. / q^a si instat quis adhuc, hoc inter-
 ligi de squatilim more performatio. / dico p^m hoc esse et
 contra sensum Pauli et contra coēs story et doctoris intelligentias

183

Si quodam ratione hoc non posse dicitur, quod sequetur quod quis possit dimittere coniugem ex fornicatione? id est vivente et alio ducente, nam lemus quod vivus fornicet, tunc tamen istum sensum, mulier per illas dimittere est alterius nubere, quod mortuus est separatus. sed tunc queritur de viris, vir per dimittere est uxori, et alias ducere, et si sine coniugi fornicatio. q. l. Sic ergo expō nullam quod si respondeas iam ille non est vir eius, quod desigit vir eius est performance. Responsio est sciola, et contra paulum qui est vir fornicatus appellari vixit. / vide Aug. ubi supra.

2. Locus est marci. 10. dicit Christus discipulis seorsum, quoniam dimiserit uxori suā, et alias ducet ad uesperū committi sapientiam, et si uero dimiserit virum suum, et alijs nupserit megalatur utrū omniversitate loquaciter quicunque, et non tam de viris sed etiam de uero luc. 16. ubi reportat multas seminas Christi solente et sine ordine, ponit hanc. omnes quod dimisit uxori suā et alterā duci, mechat, ergo dimisam a viro duci mechat. percepit verba. I. 3. huius locus ē Pauli. 1. cor. 7. ipsa autem qui maximo: iumentum proprium non ego sed dominus uxori a viro non discedere, quod si discesserit manere iniusta aut viro quo reccalitari, et vir uxori non dimittat. / est affectissimus locus ex quo concordant' evanđelio expō singula verba. /

sed sunt duo cassili, p. us q. paulus logi ex ā fornicatione sic Potentius dicebat. sed q. hoc sit falsum p. ex ipso paulo dicit. n. qui discesseris et intelligi iusta de causa, hec non est nisi de quaestione, si quis dimiserit excepta ā fornicatione mechat. Ep. alio. n. non licet dimittere. q. paulus logi et docet q. ē si dimittat performance. non p. alio ducere p. vivere sed

182

sed debet manere iugta, vel iugram si non p̄i continerit,
 recōcūt̄ cōiugi suo. / et ita paulus logi grāt̄ et includit̄
 cām fornicatiōnē, quā idēo nō expressi. q̄ē noti erat p̄pter
 illas p̄fesse dīm̄t̄ cōiuge, nō alijs. / q̄d ēt̄ constat ex verbis
 iijus pauli, quas p̄ auctoritate p̄misserat in eodem. c. mulier
 qui corpo. po. nō s̄c̄i sed viri, s̄im̄t̄ viri qui corpo. po. nō s̄c̄i sed
 viror, nolite fraudare in iugē m̄si forte excōsc̄nu ad t̄p̄s culpa.
 atq̄ orōm̄, et deinceps reuerstam in eō iūm̄ resensit nos salomonus
 ḡ. q̄ in nullq̄ rei p̄t̄ies sui corporis, sed alter nō p̄i discedere m̄si
 ex iusta cā, h̄ec aut̄ est fornicatio. ḡ. paulus nō logi extra cā
 fornicatiōni. /

2us cauīsus est, possit quis dicere Paulus prescribere lānc
 legem feminē tm̄, nō virio, q̄ est semīa Ambroſij. sed N^o.
 B. Aug. q̄ p̄ patē cām fecit Paulus viri et uxoris. Unde sunt
 repetenda eadem verba de virio, dicit. n. in plurali; ijs qui
 m̄jmo vnde sunt precipio. Et subdit, et viri uxore nō dimittat.

B. hiere. in epitaphio fauile Romane senti cū Aco^o. / s. Tho.
 4. d. 35. ēt. et dixi q̄ cum ch̄r̄ math. 19. ponat duas
 semīas. / qui cūq̄ dimisent uxori suā m̄si obfornicationē.
 / et. / et aliam duxerit, et exceptionē illas addat p̄ semīas
 tm̄ nō z̄. nō facit inde infere, q̄ p̄pter fornicatio^es cōiugijs
 p̄i quis dimittere illas et aliam ducere, sed tm̄ dimittere
 et manere innuptum. / ut q̄c̄ est semīa pauli. /

hanc candē semīas. conc. milēuita. Africānū. c. 16. Innocēt. 3.
 ep̄la 3. ad

Africānū. titu. de diuītējs. et multi alij
 Pontifices, et deīm̄ eccl̄i ecc. cōsensus post Ep̄p̄ Aug. /

similis est h̄ec in Aug. illi de Cap^o dato ab hereticis. cōjuang
 aſerebat nō ēē bāq^m. Aug^o opp^m. accidit determinā ecc^e, exposet
 illas donatistę sequuti q̄ūl semīas. Africānū cōficiā; oītra quos
 scripsit Aug. isti sum heretici q̄r̄ determinatio^es ecc^e Soc reuoca,

renunciarū in dubiis, nō aut̄ aquarianus q̄ ante eccl̄ decretū Socia
sic in p̄t̄ Amb. nō secretis est afferens hoc, b̄nē tñ' isti sectarij
m̄j̄ coris, q̄ post totius eccl̄ cōsensu, hoc dubitauit. / Unde in qua
ting Brentaie, quoniam, q̄n̄ h̄c aferit, nō latebat nos quid Aug. quā
cōcili. m̄terita. et aſica. et alij P̄es haberent hac inre. / videb
queſo vici istiā arrogātiāz et ſuperbiaz pluſq̄ Luciferinā. /
2 sed clamans, nō poſſe fuisse castitatem dñiſa uxore. / N. de.
ex Aug. qd̄ facerēt si mulier seu uxor q̄ non cōmiffi aduert
infirmis, quid si in captiuitate sit poſta? nō ne ip̄emorat ſen
t̄ interim fuisse castitatem? tenet quidē. idem faciant quid
dimiſerint uxore dum ip̄a ſuperſteſſant
2 Cayela. 19. ſup malib. et Erasmo et alij, diſcedunt ab accio
ſemia. vide illos.
2 Ad Aug. qd̄ faciunt ex verbis dñi N. / dñi, ch̄iḡ dixit, qui cum
dimiſerit uxore ſuā excepta cōfornicationi Ep. meſat', f. qui cum
dimiſerit ex cōfoni. et alia Ep. nō meſat', nō valet, ſicut re
negat hec argumentū, que ſimilis eſt oīis ep̄s, excepto inquisitor grā
tenet residere, f. inquisitor grāt̄ ſit nō tenet residere. ſicut
eſt illa rō Jacobi, ſcienti bonū et nō facienti pecc̄. eſt illi. f. qm̄
rati bonū et nō facienti nō eſt pecc̄. / eſt rō. qm̄ adduci B. Ag
nā ēt ignorans, ſi malifaciat, puniet, q̄b q̄b minus, ſicut jux
illud , fuisse q̄ ſe voluntate dñi et nō facit vapulab̄
multis, neq̄ciens aut̄ eſt nō paucifaciens, vapulab̄ paucif.
vide Albertu Piguiz in controvēzia. / ſicut nō valet Aug illud
quo deceptus fuī eluidus. Joseph nō cognovit Mariā donec
geperui feluum ſuūm, f. cognovit post partum. /
dium heretici ante Aug. Ep̄a nō fuiffe hanc opinio q̄s niece. u.
nō poſſet q̄s alia ducere dimiſa p̄ eī excommunicā. / Hoc eſt ap̄p̄
mēdatiū ſunt. n. numeri. Amb. ouge. Tertulia. Ep̄ et alij
referū p̄ ſe ſiſto q̄dāz, que eſt apud europ̄i eximētāz
Justini martirijs, ſed in ea mihi contraria ſabat. /

v Pauper, sicut repudiare uxore proprieformacione, sed dimittere illas.
hec est nota ex verbis euangeliy. et ratione qui ad adulterium peccat in fiducia
afidem magis monij. hoc non docet christianus matth*s.* ubique omni assumptio
fidei callo*ce* / intell*ce* deformica culpabilis, non qui proprio*n*aut videlicet fir

v 2^a. non sicut contrahere 2° viuente prima si si qui repudiata proprieform
catione. proprias teres heretici adduci*nt* proprie gratianu*m*. 7. q. c. 22.
magnum sen. 28. d. 4. sen. Amb. 1. cor. 7. Sed tanque ambo*si*
redit deputat*us* ipsa scu*la*, ali*o* dixerunt loqui Amb. deformatio*n*ne
maestuosa, ut refut*at* agnitione. 32. q. 7. qui propriisti. —

Sed Amb. letc. 16. dicit equam est iam viri et uxoris. idem
q. lib. de piarachia Abraham. fab. nunquis hoc co*ce*git mediola,
non qui quo*rum* pastor erat qui non hoc erat cui*rum* opinio, sed que
nunc tenet ab ecclesiia. / adducit. c. qui propriisti. 32. q. 7. Ut gregorius
co*ce*git cui*dam* Anglo ut 2° duocet uxore viuete primo, qui in armis base
erat correta. qui oupe, tratta. 7. in matth. domini promisi*te* fuisse
ali*o* qui Sed imp*re*vis addit*us* hoc est contra scup*us* sacram. vide illuz
fab. dicit. hanc in veteri leg*e*. fab. nunc licet. / fab. dicit, nemopu*mendus* est innocens, qui viri repudiata proprieform*is*. uxori*n*on est
cogend*us* quae continet*ur*. /

Sed proprialis moda episcopo. fab. ex anno. qui apostol*us*. ex concil. liber*ti*. c. 8. 9.
concil. Millevita. c. 10. c*oncilia* florenti*m*. ubi numerat*ur* bona coniugij*pro*
les, vinculaz*ep*. euari*st*. ep*ta*. 2. innocen*ad*
Tolosanu*epm*. c. 6. B. gregorius. Alexan. 3. de sp*ensa*.
c. ex parte. innocen*z*. de diuinit*ij*. B. Ab dia*s* ep*s* Babilonic*discipul*z simoni*d* iude*z* ab*z*. devita D. matth*s*. Ap*osto*l*us*. / Clemens
Alexan. Ab. 2. Stromatum et Ab. 3. et D. Marialis discipul*z*
dm*s*. concil. tubi*nense*. c. 46. / origenes ubi sup*er* Tertullianu*m*
c. 7. Ab. apologetici contra gentes. D. Amb. ubi sup*er* sup*er* luc*as*
et de qua*re* Abra*ha* lib. q. 7. Isidor*s*. c. 19. de officiis eccl*esiastic*o*m*.
Aug. Ab. 1. de nup*er* esc*ocap* c. 2. lib. 1. de p*ro*mo. dm*s* in m*olle*, et
mult*us* ali*o* in loc*is*. lib. 2. ad polen. c. 4. et lib. 1. c. 19. ad eund*em*
Tertullianu*m*. lib. q. aduers*us* marcion*is* / Hiero. m. 19. c. matth*s*. / et
detub*us* proprio*n*ou*testa*. ad sacerdot*es* / Beda. 10. in marci*n*
gross*is*. 19. matth*s*. Puy*ig*. o*pe*s sebastia*m*.

sed vi quod possum facere
aliquod ex lege veteri, quia
casu formi. qui adulterio
et rapido abutit. sicut alij
autem causis constat quod nec
tunc nec nunc erat
licitum. / dicitur. n.
quia adduci cor. vix
permisi. / si permisso
f. mali. /

f. qd. in lege hoc non licet. f. nec nunc. aut p. deuse. 29. ubi
de muliere repudiata ab uno qd. iuxta alteri; et iste illa
dimittat, vel ipse monialis, non possit rubere. p. qd. abominabilis
facta est deo. / non ob aliud certe nisi p. per adulterium.
et cōfī. qd. in lege adultera captabat. f. non Erat loq. suicidat.
f. p. ex nā mī monij. quod est contraria indisolubilis, ex cuius
tutioris, qui fecit viuis cum una.

Sexu nudum permittebat repudium, sed ēr aduere nuente
repudiata, et utrumq permittebat ad euitandum uocuicidium,
nā multa occideret uxores ut alius diceret qd. illas occidesse qd. gan-
gino possent illas repudiare et alias duce, et ita ad duritiam
cordis permisi Moyses. iudicii Christi. / donec tñ Abellus repudij. si
repudiabant, erat preceptus, ut hī esse deute. 29. /

Ant tñ l repudiare uxori ēt pecc^m, et similiter aliam duce
et repudiata alij rubore, non convenit non interdactores. qd. qd. veni-
git, oīa hīc fuisse p. / Abulen. matth. 19. dicit non ēt pecc^m, qd.
oīa illa tua fuisse tunc licita, et adducit rōnes, permisit
fuisse illis dicit Christi, non qd. mala erat, sed minime bona aut de
minori bono. / dubium ēt est inter dactores an illa nū
tij erat verū mī monij, vide Abulen. / oīa hīc hīc de
repudio. / et. 5. 210. q. 8. 33. ubi alii opinione. / Palude. ibid. q. 7.
quidam dicit in cōgregatio. qd. ppter sotias cām formica. solitu-
dē apud hebreos dari Abellum repudij. ego tñ hīc semper nō acci-
mo credo ppter multas alias solitum fuisse dari, et nō ppter for-
nicatio. qd. formicaria lapidabatur. unde qd. deuter. 29. d.
ppter aliquā fidelitate Ep. nō intelligi fornicatio. nā statim dicit
qd. dimisa uxor alteri rubor Ep. supponens qd. nō Erat capi dan
f. nō erat fornicaria. /

malach. 2.
ex mar. 10. vi. sicut ēt
uxori dimittere viuū ex
cā form. nā eadē verba
dī de uxore, quod de viuū
vnde tñ viuū qd. equaētā
repudium Romanorū erat utriqz cōjugio cōe, nō op̄z assignata cām, au-
fici qd. / aquod hebreos viuū tñ erat pmissū, et ex cā, exp̄z, ppter
soc ex verbis deuter. 29. /

qd. repudiare uxori ad duce das alia nō eēf. licitum in lege Mori, inde constat
qd. Christus matth. 5. ubi agit nō legis latore sed interpretē, illud rep̄zi, sicut. n.d.
cū audistis qd. dicit. ē. anti. nō occides. ego autem dico vobis Ep. nō meq. abeggo aut
vobis Ep. nō addens legi, sed declarans, et dans verū legi intellectu. ita ēt dicit
dictum est autem qd. inqz dīmisi Ep. ego autem dīs qd. dīmisi. f. dī. dī
tunc nō fuisse licitus, qd. qd. pharisei male legē intelligentes credebat hīc. / et sit
nō heebat, minus nunc, qd. justa. nā debet cāmājor qd. pharisei, ut sicut dī dī dī

189

132

magis facit regulas } quia tota rei difficultas est in verbis dñi matth. 19. qui cumq; dñi,
in cōfessum. 1. } se sit uxore suā et aliam dñi misi ob formicationē et aliam du-
hic ch̄istia facit p̄. tollit } xem⁹ mechanatur Ep. idēo opere pretium est. verba h̄c presuixerā-
q; obsequ⁹ dabat abbelij } minare. sūt. n. Sabij subscura. ut dicit Aug. 1.
uperij leute. 24. et mā
lēnde m̄igat

~~reprobatur. deinde integrat
potest, quia lex in adulterio
est. postremo dicitur
versus dimittendi in casu iuris
fœtus. quia iudei. p.~~

Sicut sic varie à multis exponitur. 2.º q̄ exceptio illa adiuta
est à chris. nō quia volunt docere ejus performance, uxoris licere
vix illa dimittore et aliam ducere ipsa uiuente, q̄ sed exceptio
fornicatio, ne scandalizaretur uisit uides, qui cum eēnt alii,
facti libello repudiij, et solebant ejus multas cās uxores dimittere
et alias ducere nō tñ ejus performance. dñe hoc accepérat,
ideo chris exceptio fornicatio, quasi deceret de fornicatione
mihil nunc votis prescubo. / postea tñ discipulis idem domi
interrogatis mar. 10. absoluere dixit qui cūq; demiserit
unum quā et alias duxerit negotiatur ep. p̄les includens ēt
fornicationis cām. In huius sensu confirmationē est q̄ dixi,
apuli dñe p̄c accepérat, dicentes sit sic q̄r cā cū uxore nō
expedit numerus, sūg. - ego est q̄ chris & in hoc sensu illa dixit,
et discipuli sic intelligunt q̄ ēt ejus formi. nō p̄t alia duci.
sed cōtra hunc intellectū est p̄: q̄ chris hic nō dabat legē phausis ejus

sed oībū chūāis mīfīnē usq; mūdi futuris, q. clāce erāperē de-
cūi loqui et mīhi signūlare, uel si disimulāci exprofessō,
debur postea apostolos de clāce et dicere ēi ex cāformicabūtū
nō sicut repudiāre uxori erāliam ducere illas p' uincit, ne falle-
rent ex his quae dixit phāsius, quoq; audierūt apti, nō aut
constat ex marco q. erāperē locutus fuerit Ihesus Ch̄r̄.

p. math. 5. Logist dñj Aptis seorsū in monile et ibi addit ex,
coplacata formatione, ergo eadem ē intelligēda mazci. 10. /
q̄ si dīcāt chūm sic tñ logi destinatione quo ad thorū, nō
quo ad vinculū, q̄i tñ dīcāt quiungz dimiserit uxore sūi ex,
coplacā formatione, faci eam meſaz; et nō dīcī, et alia iāduxerit,

hoc nihil est, q̄' verba dñi ^{sunt} cum resp̄ḡia s̄ebent intelligi s̄q̄
sorū interrogat̄s s̄ebent intelligi s̄iū precedētia. sed dix̄
rat. n. Ch̄r̄, qui dictum est aut̄, q̄i cunq; dimisit uxori suam
det ei libellum repudij. / sed in lege (ut s̄i dixerit zq;) nunq;
repudiat̄ quis uxori et dabat libellus repudij. nisi ut possit
alioz duceat, et ita decebat alioz, et uxores nubebant alijs domi
q̄' desac separatoe. quod om̄iculus intelligunt sequētria vo
ba. ego aut̄ dico vobis, q̄' oīs qui dimisit uxori suam, except
ā form. facilēam me dñi. / qd̄ ēi constat ex se qnāq;. / et qui
plor̄s duxerit mechāt̄ -

ff. q̄' ego credo (neḡz alioz cōvinci p̄ ex euang.) q̄ illa verba q̄ h̄en
math. 19. dicta phariseis, et mar. 10. dicta discipulis in domo, ē
ōtio eadem, et nō bis sed semel tñ in illo loco dicta ēē a ch̄r̄,
s. in domo, sed cōtā phariseis q̄ adieciāt̄ Iherūm ut interrogare
an ducet dimissore uxori quacūq; ex cā. / - facilē pro hoc. P^m
nullus horp̄dōz euang. / repetit̄ illa verba Iherūs in hoc loco, q̄uā
dicta semel phariseis, et 2° discipulis domi. sed vñzq; refert̄
illa semel tñ. / 2° q̄' mathēz f statim post verba ch̄r̄ subm
dicūt̄ ei discipuli eis, si ita est causa fōis cū uxore, inueni
nullum medijs t̄pōis intervallū. / quod hic aliquā diffūl
tēm facit cōtra hoc sunt verba Marci. qui dicit, et in domo dia
puli iterum interrogauerat̄ eam idē eodem, Ep. si ergo iherūm
ergo iam semel hoc idem tractauerat̄ Ch̄r̄. / ad hoc facile h̄o
ly Iherūm, referendum ēē ad illud qd̄ dñc̄t̄ illis in illo sermone
in monte math. 5. ubi cum illis georgiū hoc tractauit, addidic̄t̄
Et ita credo Iherūs tñ scrips̄t̄ dñs hanc sentiāz. math. 5. et mat
19. nā que s̄ent̄ mar. 10. et lac. 16. s̄nt eadē q̄uā math. 19. u
d̄cunt authores cōcordie, et similitudine euang. /

185 133

Z^o exponit ab aliis sic locup. q̄ ch̄q̄ c̄t̄o exceptus cām formica,
fōni, q̄ adulteria capidabat fōn̄ legem, si aut̄ capidabat p̄se
ut vir illa dimittere et alia ducere, sicut si mores et alia morte
et tunc cui sensus idem q̄ huius p̄s. qui cūq̄ dimissori uas-
rē suam excepta cām mortis, aut̄ nisi in male ip̄g uxori, et alia
ducere mebat, ut si eadē cum hac qui Z^o duxerit uxore nisi
mortua p̄. mebat. / quasi dicier ch̄q̄ exceptio cāformicataq;
quia in hoc casu p̄ vir uxore dimittere et alia ducere, cū p̄ ḡz
capidanda q̄ adulteria. /

sed hic sensus ēi nostrū satis facere. P^o q̄ q̄ uxor est capida-
da non p̄ p̄rie dicit dimitti alio, sicut nec q̄n̄ morti alia
quaunq; mate. Z^o. q̄ ch̄q̄ prescribiti hic legē nō tm̄ pha-
riseis, sed ēi nobis christiani apud quos adulterio capidat, ut
ip̄em ch̄q̄ docuit suo ex p̄a 3. cū illa adultera q̄ ad illuz-
cata fuit aspergatis, cui ip̄e veniam dedit. / nā matt. 5.
vbi p̄mis catholismū christians religio n̄i, hoc edendacet. /

3^a expo^rt^e est et q^{uod} ab oīb^{is} fere amplexatur, ut reale exceptio
ponit ex^m/ i[n] hac p[ro]p[os]ito
qui cu[m] q[uod] dimisit ecc[lesiast]ic[us]
sua misericordia infirmitate et
alii accepti formicatu[rum]
ly illa exceptio cadit sup[er]
p[ro]p[os]ito nō sup[er] 2^a/ sed nō
placet ex^m/ defici immut
illa cadat super p[ro]p[os]ito de dimissione uxoris, nō sup[er] 2^a de
secunda alia, ita ut in verbis dñi sint due p[ro]p[os]iti aut semel
p[ro]p[os]ito qui dimisit uxori suā, nisi ob formicatio[n]e, nee sat[ur], et secundum
telligi dimissio quo ad thoru[rum] sola, / 2ª qui aliam duxeris
et p[ro]p[os]ito ē si facies formicaria, mechat[ur]. / sic R[ec] 5. Tho. in q. d[icitu]r
et multi alij. / cito q. 65. art. 5. adulter. ag.
sed contra illam sunt r[ati]o[n]es aliquot. Pa[rt]e q[ui] s[ecundu]m verbum illud, mechar
rejectiv[us] cum ambab[us] prop[os]itio[n]ib[us] facit in p[ro]p[os]ito mecum sensu, mo[re] falso
falsum. s[ed] quidam sensu uxori suā mechat[ur]. Nō potius dicēdūz
ē, q[ui] dimisit uxori suā nisi ob formicatio[n]e peccat, aut malefacit.
Bed R[ec] intelligendum ē verbum illud in bono sensu. / facit
eam mechari, sicut h[ab]et malf[ac]tio[n]em. / uel R[ec] vero ē q[ui] talis mechar
q[ui] co[n]sentit mecharie uxoris, si dimitti illaz sine culpacius. sicut
faciat dicit[ur] ita q[ui] co[n]sentit facit, aut co[n]sensit, uel adiuvar[et] p[er] q[ui]
ille aut q[ui] p[er]formacione dimittit, nō mechat[ur], nee facit
eam mechari. q[ui] ip[s]a violavit iam feday mīy mōy. et fidem quan
illi debebat maritus.

p[ro]p[os]ito intelligi de sola dimissione quo ad thoru[rum] et nō quod un
culum sequetur q[ui] p[er]sonas formicatio[n]es licet viro dimittere
uxori quod ad thoru[rum], et nō ob alias d[ic]ta, qd est falsum et contra
cōs[ideratione] doctorum sententias et proxim ecc[lesiast]icas. / hec r[ati]o valde r[ati]o[n]et. /

sed contra q[ui] vocer solem,
miter, sisit coniugium mihi
mo[r]ato et nō consumato,
dimitti uxori. q[ui] p[er]for
tuon ab illa separari,
et nō dimittit p[er]for
mantib[us], g[ra]m. vi q[ui] formi
cat, g[ra]m. hanc expōne.
nō f[ac]tus p[ro]positio sicut fabri fecit.
perpetuitate, separatio aut nō, sed alij fui ad t[em]p[or]is. eā aut p[er]
ter nullas causam permitte, perpetua separatio, viri et uxoris
mihi quo usq[ue] tollat[ur] causa, si aut nūq[ue] tollat[ur] est per accid[entia]. /
solas aut formicatio[n]es p[er]mittit absolute appetitio dimittit et
separat a viro - nec spes illa illi est redendi ad virum nisi deus
co[n]sensu, qd nō est in alijs casis p[er]ter quas p[er] separari a filio, iste
n. q[ui] cesare, et cesantib[us] p[er] illi cōtunpi dencis. / p[ro]p[os]ito dicimus
separat a viro, nō aut uxori dimitti virum. g[ra]m. dīa est inter d[ic]ta
et dimissore d[ic]ta de formicatio[n]e. /

F. q̄ subm̄t & p̄fōnis n̄r̄ eē totum hoc et qui alienum dimittit
et uox quā nisi ob formi et aliam dixerit. Ep. & s. mechanat,
itaq̄ subm̄t p̄fōnis sit tota p̄fō cum exceptione / ex ita re-
lē idem dubium - alias si nō dicimus totū hoc eē subiectus
nō tñē quadrans oīa cum fīa / fuerit de tacum hoc. f.

F. si verba chīj intelligerent de dimissione quo ad thoru tm̄ et nō quo
ad vinculum requireret q̄ nō respondebat ad p̄fō. et ad questum pha-
riseos, iji. n. q̄ interrogauit huius si licet viro uxore dimittere
quatuor ex cā? intelligebant de dimissione q̄cād vinculum. qd
ex multis constat. p̄. q̄ sic erat illo tempore, semper qd repudiabant
uxores dimittentes quo ad vinculum, et dare viris libenter ut alii
viro nubentes, ut colligi ex. 24. c. Lutero. et ex forma abibellū
repudij, quā ponunt doctores, et ex hebreis autoribus. / 2°. ex
ib⁹ verbis q̄ sequentur in mattheo tan acto q̄ ab ipis phariseis dictis.
N. n. chīj nō legistis q̄i qui fecit sōes Ep. et subdit qd ergo deus co-
iungit homo nō separat, perque illi respondebat quesito, p̄. q̄. n. nō
se separat. quo ad vinculum, q̄i quo ad thoru sepe separat homo.
f. ecc. cōjuges. / et ipi sic intercesserūt, nā replicant, quid ergo moy-
es mādavit dari libellū repudij et dimittere? quasi dicarent, qd
tu dices nō posse uxori dimitti aut se p̄tū quo ad vinculum et nexū
mūmōj cum moyse mandauerit dare libellū repudij et dimittere,
q̄ verba salī apte declarat libellū repudij solitum eē dari a
phariseis q̄i repudiabant uxores quo ad vinculum. et tunc dimittere
dicitur eas. / constat ēt ex verbis chīj regnatis, q̄i mōyse ad
duciatis cordis vñ p̄misit vobis dimittere uxores bras - si aut̄ ta-
lis dimissio eēt quo ad thoru tm̄, nō eēt mala, nec tm̄ p̄missa a Mōse.
ex his q̄. ib⁹ constat phariseos interrogate de dimissione quo ad
vinculum. q̄ chīj se hac N. c. iji ille semper chīj dix nō sū separā-
de sed ut malegerde, f. qui dimiserit etalias duxerit nisi ob
formi. mechanatur.

4° ex pō ab alijs datur ut intelligat de formicione spūati per in
in saup. sepe formicā. fidelitatem. ut sit sensu qdām seru uxore suā et alia duxerit
spūati accepit. nisi ipsa formicacei. i. fecerit infidelis. meqat. et exceptio. dicunt
isti. verificat in datu. Pauli. 1. cor. 7. de infidelī conuerso ad
fidem. qui quidem pī aliam ducere. si pī noticii venire ad fidem
qad ex pō sic. addunt rōnes qdāc exponē. P., dicit, quadra
praxi dicit, que nulla alia de cā pīmiti virū ducere aliam.
2°. qī si intelligeret hic loci de carnali formicione tñ sequent
iēus ēē cōta. doctrinae Pauli de coniuge conuerso ad fidem, nam
si chī dicit pīpēnullā tam posse quām dimittere et uxore et
aliam ducere. nisi ob formica. uxoris. qī nō hēt locus doctri. pī
de conuerso ad fidem. ut possit alia ducere. Hoc rō vī ēē ēē cōta
pī alia pīcedentes exponēt. ēē si exceptio casas sup pīpē tñ.
3°. qī dicit, tunc nō licet cōjugē dimittere quo ad tñ. nō
ob formi. conuab. i. sed de pīcōne dicit est sup. 1.

Sed ex pō hoc certe nullo mō probari pī. pī hoc nō interrogabant iudei. 2°
qī in fideli qui deficiit a fide nō tenet venū, nō n. dicitur mym
ēē si fideli cōcupit fīl heretici. 3°. qī in casu de quo Pauli
loci nō dici pī qdāc vīcē cōjugē qui maritū in infidelitate, fū
cī. qī nō de nouo fī infidelis. 4°. qī in hac causa Pauli, non
disoluit mymō pīter infidelitatē cōcupis remātē; sed pī
bonū coniugis qui cōuerbit, et pīter reuātē creatoris, ne ei fū
cōsumelīa habita fando cum infida. ut dicit Pauli. i. pī alia null
rōnes ex cogitā cōtagiā exponēt.

5. Exo dat' ab alijs - ut illa exceptis non dicas sensum opm verbis
qui preffuerunt. Sed exceptis casu fomicationis ab hac regula,
et de tali caſu non loquar' chig. itaq; sui ſenſus quiungdū miferis.
excepta cōfornica. de qua mihi nunc dico cui perecito vobis. p.
qui dicas quid quod proprio chig faciendum in caſu fomicationis?
Rdeo, mihi, neq; hoc neq; illas, neq; quod dimittas neq; quod non
dimittas, et ita ſtando in iure diuino utrumq; ſic sit vero, vel
requiri uoxē formicaria, vel recōduci illas sibi et ſabitare
cum illis g̃ia ante fomication.} / Dicitur tñ' cum videbas multa
inconuenientia que ex hac libertate sequunt' proprie ſonuſ malitias.
propriis ut nullo pacto aliaſ duceret, quod proprier illas dimittere,
quod multe femine cum voluſſent nubere aliaſ viuſ, comittere
fomication. ut dimitteret aliaſ ſuſ, ei n*on* ſimile, cum
volumenſt aliam ducere, propriea procurarent multe viuſ formi-
catione uxoris, ut proprier illam dimittere et aliam ducere. -
et proprier multa alia inconuenientia quod proprient ſequi -

*Et statim in iure diuino sa. 2. et dico proprier ducere uxore vel
i*o* ducere, et tñ ecc. quod hoc
et i*o* expedientiq; quod mihi
hui et irritauit illorum mihi
mo. ut eadem iure laici propri
mora sub una vel sub max
quod, et tñ ecc. iuber hoc vel
illius proprius ueritate quod
magis expedit. /*

hoc declarat ex¹⁵. ſicut ſtando in iure diuino propri qui in quod.
carneſ comedere uenio comedere, propri ducere cognata in 3 uel
quod gradu, et alia quod ſum de jure poſtitio, tñ ecc. propri multa
rōnes coaduvt hanc libertate et propri ne comedere et carneſ
et ne ducere et cognata in 4 gradus. /
est aliud propri ex¹⁶ / ſtando in iure diuino propri infidelis qui
covertit ad fidem si truci illius non uult converta; hec illam in
uxore, vel dimittere illas et aliaſ ducere, ut constar ex docto.
pauli. 1. cor. 7. dicim⁹ ſit ſine creatori⁹ cōtumelia. / tñ'
ecc. dudā multe rōneſ propri pernita que ex hacabitation.
fideliſ et infidelis ſequeret' vania, precipit ut nullo pacto co-
habitaret cu illa, nisi covertaret et ad fidet. / hoc idem diego,
fecit ecc. in caſu fomicationis. - Vnde illa ſemina chig cum illa
excepta. quod intelligenda a ſicut tñ diceret, quiungdū miferis

uxori suam et aliam duceres, nisi excepta causa infidelitatis, neque
est sensus quod in causa infidelitatis posset dimittere vel non dimittere
et certe hoc ex*m* salis declarat hanc exp*onem*.

Pro qua facili usus est ante ep*m* ag Augustini fui, ut ipse refutet
quod aliqui ep*m* permisent aliquos viros dimittere suas uxores
et alias ducere, quod p*ro*famicale sunt. *I* facili est quidem tunc
aut, non falli remata quoniam hoc vel illud fecerit, ante decretum
ecc*m*. f*ac* cum hac ex*p*o*c* c*on*siderans' doctor. Amb. c*on*sulta. En*m*
mus ei ali*m* cum cor*m* sensu ecc*m* ip*m*. n. loquuntur' mixi verbis
de*m* i*st*ando in uire diuino, quod sicut p*ro*performi dimittere
uxori et alias ducere. Ali*m* vero quod post e*m* actus determina
t*m* non sicut, et utrumque verum est, sicut fui in causa infel
icitatis de quo Paulus. 1. cor. 7. *I* certe cum si ac exp*on*e quod
i*st* intellectus et tollant scrupuli; et nihil contra uolum et de
terminatio*m* ecc*m* dicit. - *I*

Si dicas. ec*m* daturus *U*nus tunc remaneat scrupulus, obijiciet. n. quis. f*ac* ecc*m* posse non
fecit. factio*m*, multa
n. q*u*i*d* qui non fecit quod non
expedit. sicut in hoc
causa infidelis obuergo
ad fidem, non fecit quod non
expedit. cor*m* ille. n. est
notificare quemque potest.
dispensare ut quis p*ro*famica. uxoris illius dimittatur et
alias duceret. N*on* posse, sicut posset permittere conjugifidei
maritatu*m* infidei, quoniam non est contumelia creatoris, si. n. rex aliqui
cujus uxoris est p*ro*famica, nulla haberet problem, et regni p*ro*p*ri*as pen
itentia, cui non posset ec*m* dispensare cum eo uideatur*m*. si in
vult p*ro* reconciliare? hoc dico sub ec*m* correctione.
quid si obijiciet, quod deus coniungit, homo non separari et p*ro*ec*m* hoc
posset facere. N*on* homo non separari illos, sed deus qui dix
excep*m* a formicatio*m*, homo aut*m*. 1. ecc*m* n*on* aliam fac*m* q*u*i*d* tol
re illud in p*ro*fili q*u*i*d* addidit, quod est ex*m* formicato*m*. non dimittatur
uxor et alias duceret'. b.
Sed dicas, omnia alia tam scrup*m* Mar. 10. Lec. 15. ad Rom. 7. 1. cor.
loquuntur' universitate quod qui*m* q*u*i*d* amiserit p*ro*, et alias ducerit, mego

et nullam adent exceptio^es. q̄. p̄spicuella cām ē form. h̄ci, tūm est hoc facere, mde vī q̄ iste locū mal^f. 19. et s. debet interpretari per alia loca que pluras sūt, q̄ ecōsa.

N^r. q̄ in sacris suis quāq̄ possim̄ declarare locū vñ per alius, et adere vni loco, qd in alio loco n̄ uenit, nō tñ licet aliquid subtrahere, neq̄ ista vñ, aut vñ apie^e, Et ita cum locū mal^f ei aderat aliquid, qd alia loca n̄ portant, potius illa exceptio est adenda oīb^g alijs locis que eandē tractant mām, q̄ abstrāsen-
da. hoc ex fieri manifestum. si quis dicit oēs epi qui sunt
Tudenter in hoc cōcilio rede valent excepto epo H. / et alij duo
uel tūq̄ eandē pp^g afermet sine exceptione aliqua, si votu-
m q̄ oēs dicunt veritatem, illa exceptio intelligenda est in alijs,
alias alij mentient^f. sic in p̄nti cum pp̄ mal^f ei sui vera, ut
alijs oēs sunt cum illa in veritate adenda est oīb^g eadē exceptio.
et ita docent oēs fere doctores. Haymo. 1. cor. 7. sic ait -

Si autem qui matrimō uandi sunt. 1. uxori legitime, que cōuinc-
tas māj mō. dicitur a matrona eo q̄ sit mī filior^f, pricipio nō
ego, ex mea semī, sed dñs in euang^f, uxore à viro nō discedere
excepta causa fornicationis, q̄ si disceperit causa fornicationis
innupta maneat, aut viro suo recōciliat^f. Hec Aymon,
et ad Rom. 7. expōnens iera verba, iōn' uiuenit viro vocabū
uxor adultera si p̄ficiat cum aliis viro. Inquit. hoc simili
intelligendum est, et modo quo et aliis in euang^f. oīs qui
dimiserit uxore et alterā duxerit mochāl^f, excepta causa
fornicationis, et quidamq̄ abuso duxerūt mochāl^f, et qui
dimiserit, si alterā accipit, et qui dimiserit si copulauerit
se, utq̄q̄ adulterium perfecteat. Hec Aymon. Idem Theodore,
et Greco. 1. cor. 7. / ex quib^g verbis elici p^m. q̄ illa exceptio
est adenda ex semī suff datous oīb^g alijs locis scuf. que de
sacre tractat. / 2^m. q̄ p̄mis exceptio^e sup ambas semīas, nō tñ
sup primā. /

Si vegetas veteris ex Paulo. Rom. 7. nā que sub viro est mulier
et 1. cor. 7. mulier alegata est legi Ep. ex his. n. 6. vī de sum
eo diuino mulierē in nullo casu posse nubere alteri viro viene
primo. Nō dico quod respondeat Pauli tñ p̄part de muliere q̄ ip̄a nō p̄i
dīcedere à viro et alteri nubere, ip̄o vixit, nō tñ q̄ nō possidit
mitti á viro ex causa s. excommunicatione, et tunc alteri nubere,
hęc c. n. eadē verba Pauli verificari p̄t de suo re. dñi q̄ sum
vixit sub voluntate dñi et illi allegant, m̄thilominus si dñs eius
illum manumittit, p̄t discedere ab illo et alteri fuisse, q̄d ante
manumissionē dñs facere nō poterat, hęc est dñs q̄ dñs p̄i
absq̄ causa ex suam etiam voluntate dimittit virum, M̄thilominus
aut nō, sed ex causa s. excommunicatione, ut dicit Chrysostomus, nunc n.
(ut dicitur est), tñ defendimus ex iure diuino nō c̄ē p̄sbitam san
dimissiōnē in causa fornicationis. /

Si opponas ēt locū Pauli. 1. cor. 7. ijs qui mymō juncti sunt q̄ dī
q̄ intelligi excepta cāfornica. ut oīa alia loca adducta, erit
mirabile ex illo cōcludit, ēt si verba illa, q̄ si discesserit Ep. intelligi
gusta de causa, ut sup̄ hęc, q̄ p̄i discedere quoad thoru, alij
de causis preser fornicatio, et de his loq̄ Pauli, vnde sensus
est, q̄ si discesserit a viro at quoad thorum aliqua gusta causa
aut maneat mutta, aut recōciliat' viro suo, loq̄ aut extra causa
fornicationis, q̄ū ex agi. Cōseq̄. Et qđ nō precipit Pauli cōfessio
ut supra cōiugia, ut supra hęc, sic h̄ymō intelligi excepta cāfornica. /

2. Nō dico f. Paulus velle hic ostendere nō m̄mō. c̄ē in digestibile in-
nō descedendo ad particularē casū de fornicatione. Et hoc docet cōiugii
q̄ capi, ut p̄petuo maneat simul, vnde sensus hęc tales, nō ego sed dñs
precipit, cōiugib⁹, uxori nō descedere a viro, q̄ si discedat (suicau-
causa sine sine causa) precipio ut recōciliat' viro suo, aut maneat
mutta. 1. aut nō nubat alteri. ita qđ in illis verbis (aut maneat
mutta) nō precipit, q̄ maneat separata a viro, aut recōciliat' illi
sed q̄ nō nubat alteri, si nō vult recōciliari viro suo, accidat
si disceserit, recōciliat' viro, aut scias se nō posse alteri nubere. /
idem precipit viro erga uxori. /

si adducat eī cōsilii? Milieuita. c. 17. cuius hęc sunt verba, placuit ut
fī euang.^{ca?} et ap̄ticam disciplinā neḡ dīmīg ab uxore neḡ dīmī,
sa à matrō, alterū cōiungant, sed ita manent, aut sibi met̄ re,
cōsilient. et hī. 32. q. p. c. placuit. Nōeo hunc canōnē intelli;
gendas eē siue auctor̄ euang.^{ca?} et Pauli (ut in eo dicit^{ca?}). s. extra
fornicationis cām, aut pr̄senz quo accip̄ Pauli. 1. cor. 7. ut dītum est
et oīquādum, q̄ nō recipi sub transp̄mate, sed sub p̄missione, x. 27. n. ca.,
nomibꝫ quos hęc synodus edidit. 3. primos fī tēni anaffama, nō alij.

p. Si decas et legumēteris aut reges, si stando in iure diuino mīmō
solut⁹ p̄formicatio. alterius cōjugis, querō qđ illud dīsolui et qn.^{ca?}
vī. n. q̄ nō dīsoluit illa fornicatio. q̄ est loc⁹ recōciliatioñ exorū
uel viri. Nōeo q̄ nō dīsoluit illa fornicatio. sed deq̄ qui est auīor
mīmō, dēcī hāc facultaē viro innocti ut possit dīmittere ux.
rem fornicatioñ, vel sibi recōciliare, nec p̄. mīmō dīmitte
quo usq; cū alia contrahat, itaq; dīrimi p̄ 2^m. mīmō, deo
sic volente, sicut voluit q̄ mīmō infidelis dīmiser^{ca?}
q̄ alia cōjugū cōuerstis ad fidem, altero manet infidelis, per
mīmō dēmō cōtractū infidei. post prohibitiō nē tñ ecc. iam
nō sīsol que 2nd nuptiā p̄fribuit, et in casu fornicatioñ, nō
p̄t p̄. mīmō dīrimi per 2^m. q̄ 2^m est iżuīlum.
itaq; ecc. nō solū p̄hibuit 2^m. mīmō. sed ēi irritauit, sicut viri.
taui mīmō. in 2° et 3° gradu, q̄ quis stando in iure nati et
diuino possit q̄s ducere cōsanguineā in illis gradibꝫ, et sic ad soci
mota faciat justis de cāis, ita ad illud (ut supra s̄es)

lex inferior nō solū q̄
tuare p̄missim q̄s su.
tioñ, sed ēi cōflio, ut
alii p̄inceps heres regi
neller ingredi religio. / nō
fuerit uox sed vivere celo
sūr cōsilii x. possit ec
cōcasu, ut resp^{ca?} cogere
liu ad ducendas uxores
viris sit aliis heres, et
de peccatis pax aut
heres regi. /

neq; obstat q̄ lex diuina est superior legi ecc. p̄t
illa p̄missit. q̄z q̄uis lex inferior nō possit p̄ire aut p̄hibere alia qđ
totu decretū superioris legis, p̄i tñ cōtra p̄missio. s. ut ex multis ex cons.
tat p̄missu. n. est legē diuina contrahere vel nō contrahere in j̄ aut q̄
gradu, retinere pecū uxore infidelis. comedere carnes in q̄. Et multa
alia, q̄ lex ecc. p̄hibuit meū. in nō aut casu dīcī q̄ cheq̄ solus
p̄missi viro ducere alterā vel recōciliare sibi adulterā, nihil tñ
precepit aut p̄hibuit, et ita libere potuit statuere ecc. qđ magis ex
pedire vissū fuit p̄tq̄s rōne. / q̄ si queras ubi habet' decretum
ecc. irritans 2^m. mīmō. in hoc casu? dico habet' in paxi, et pax. q̄uis nō
extet inscripta. / foliū dīcī

Sed cum iam certum sit in nullo casu confirmationis licere aliam
coniugii sive virio sive feminis relinquare priorem et aliam ducere.
hoc sit excusare precepto diuino sive positivo, necc^m cui soluere
Adversarij. Arg^{ta}.

est vnu. vir, cuius uxor formicatur, est innocens, q^r nō cogi debet
ut maneat perpetuo cōteniens, sicut n. mīmō rato tñ dī
soltur per votum solemne infamore nedum religiosis cōficiens, sed
ēt cōiugis remanentis in seculo, ut innocens non cogat ēē impur
per tua cōtinentia, ita equam ēē vii infamatio vnius cōiugis,
soluta mīmō infamore alterius innocētis, f.

D^r. / ex pruis dico arg^m. Hoc curare nedum est virio, cuius uxor formi
catur, sed ēt pro uxore, cuius vir adulter^m committit, unde uterqu
p^r in eos q^r dñ dissoluim^m per vnuis formicatio^s, nō viri
sed Dico q^r in dicto casu formicā. vii innocens nō cogit^r q^r si nō p^r
cōteneri, recōciliat sibi uxore suā, sicut ēt q^r uxor infamat^r cap
uel alio morbo, ut nō possit postulatum dare, nō dissoltur vinculus
mīmō, et tñ in his casib^r magis cogit^r vir, q^r nō p^r uxori ap
laci. / sicut ēt nō dissoltur q^r cōfuges separat^r pp^r ter abia mu
quoad thorū, / et si uxor ēt posita in captiuitate, cogit^r ēt vir
tineri ab^rg^rppia culpa, et tñ nō p^r alias ducere, q^r p^r mīmō
nō dissolvit^r. / Ad simile de voto dico ēt valde aliud, nā tu
q^r quis cogit^r coniux manens inseculo ad cōtinentias, si nō hanc
sibi tenet mīmō cōngi, q^r nō p^r recōciliare sive cōvige que
ingred^r religio^s. / unde in mīmō rato et consumato nō licet aliam
ducere, q^r si quis illos ingredi religione est cū acentia rema
nenatis in seculo, et ille iam adiū iuri suo. / et si remanentis in
lo fuerit iuuenis, de cuius cōtinentia timetur, nō permitti ea
relinqui ab alio, ēt de eius consensu, nisi ipse ēt voleat. / p^rlem
pp. si saceret virio, cuius uxor formicat^r, aliam ducere, licet ēt
uxi repudiata alteri nubere, q^r liberamanebat, hoc aut ēt videlicet
cōtra. c. 29. exodi, ubi talis appellat^r abominabilis corā dno/

191

Circa 2° presem q' A.D. de promulgatione nuptiarum. est conditio
273
Caudian. ubi h̄i' hec primitio in q̄m / id q' p̄i' mīce. 3. p̄i' ille
dici qui nullas ep̄i' rōnē h̄ent, miluij in celo cognouit q̄s suum
Eccl̄ia offensio et cōcōma custodie sub tps aduenit sc̄i, populus aut
meus nō cognouit iudi' m̄di'. / ex cōcōi. libertino, ex decretis Mar.
tim papa. Nicolai ad cōfūcta nuptiarum. sex cōcōi. Nerdien. c. 52.
q̄ s̄t hoc cōforme ad cōfūcta nuptiarum sacris scripturis p̄i'. dente,
20. 19. cum q̄ mulieranda eēl' lex dm̄i', dñi dñs Moysi vade ad
populum et b̄fici illos hodie et cras, lauera q̄ vesti' tua, et in
pratice m̄ dies 6^m. Ep. cum q̄s lauissent vesti' tua, atq; ad eos ostole
pratice m̄ dies te huius, et ne apropinquetis uxoriib; viris. / q̄. afor-
tiori q̄n plūnā dñs est, q̄n accaderā ad corōnē, si autē sic pro-
hibet acti' cōjugij, quare nō et iqm cōjugij ad tps. /
ff. 1. reg. 21. dixit Achimelech ad dauid, nō fēo facias panes ad
manū, sed tm̄ pane' st̄m, si mundissimi fuiri, max̄ amulacib;. /
ff. exo. 12. ex modo præcepto ad dñs ad māducādūz agnum
sini lumbi viri precinti. - Joe. 2. mīc̄ alia dñ', q̄ uerbi' sp̄o,
sus decubili' suo et sporadē talamo suo. / 1. cor. 7. notus fuit
lare mīcē, nisi forte ex cōfēnuad tps uirginit̄ orōm. /
1. pe. 3. / eccl̄ia. 3. cōtāt̄ h̄ent Ep. q̄s flendi; q̄s uideri; tps
amplexari; tps longe fieri ab amplexib;. /
ff. q̄i in nuptijs, solent s̄p̄es gaudere. mal. q. nunq̄ p̄i' filij
sponsi augere q̄s dñi cū illis est sponsi, venient autē diez cum au-
feret ab eis sposus, et tunc ieiunabunt. /
ff. in lege p̄eas p̄ebat q̄ die. 10. mensis. 7. 1. sep. uide affi-
geret diaq̄ suum. /
ff. q̄i coniuncta solent fieri in nuptijs, que profibita sunt
tpe p̄enit̄, p̄eas et trahim̄. nō. n. oī q̄e' deont. fuit hiemot
antiquissim. gene. 29. mal. 22. eccl̄ia. 10. 2. /
Vestes ēi' nuptiales ostendat nō semp̄ ēē celebrādas nuptias,
nā ex lege ēi' uideri h̄i' alijs vestib; usendam ēē alio et alio
Ep̄e. cant. 3. Isa. 61. / Sc̄ire. 2. / apoc. 19. 21. / et nō solum
spousus et sp̄osa, sed q̄ aduenit solent ornari. mal. 22. /

B. hinc - q̄ vacandū est rei vnoīe qn' accedendū est ad corpus
dm̄, qn' inuocanda est già sp̄c̄ (et cōs̄ dñi dōctr̄a)
B. Amb. p̄m̄. de adueniendū. ēr hoc sp̄e vacandū ēē . / et
I. cor. q̄. dñi idem - Aug. Ab. de conuictis. animis. Chrysostomus
et oīes - /

2 p. quae^m. debitis redendo est auctoratum, q̄ nō obligat
et semper, sed q̄m nō postulat.